

kazernen van het fort St. Angelo. Victor-Emmanuel zal de Zouaven naar hun land terug sturen. De Paus is in zijn paleis gevangen en heeft de vrijheid niet bereikt te verzoeken.

— Men schrijft uit Arlon, 29 september : In een dorp niet verre van Bouillon (Senserruth) wilde een belgisch soldaat, dronken zijnde, op zijn overste schieten ; een andere soldaat sprong er voor en ontving den kogel vlak in de borst ; hij stierf snerfdenaags. Hij was huisvader en moest dezelfde dag naar zijn kinderen terugkeren. De moordenaar schoot vervolgens op andere lieden ; hij is voor den krijgsraad verschenen en zal waarschijnlijk door den kop worden geschoten.

— Alle gewone communicatiën tusschen Brussel en Parijs zijn thans onderbroken ; er is slechts nog een baan open, en dat is de lucht door middel van ballons. Dit stelsel is thans regelmatig ingericht. Men had zich ingebeeld, dat de brieven, even als te Metz, zouden toevertrouwd worden aan kleine ballons, welke men dan aan het noodlot zou toevertrouwen, om hier of daar te vallen. De ballon-post te Parijs is beter, aangezien zijn factor meê reist. Hij houdt den ballon in de lucht, zoolang er eenig gevaar is om af te dalen, en hij komt niet beneeden, dan na zich verzekerd te hebben, dat de correspondentie, welke hem zijn toevertrouwd geengenaar loopen van door de hulansen in beslag genomen te worden. M. Nadar heeft dezen postdienst ingericht.

— Een brief door eenen Engelschman, onder dagteekering van 12 september 1870, aan den *Daily Telegraph*, op verzoek van eenen Franschen gezonden, bevat de volgende inlichtingen over de wijze op welke de fransche krijgsvangeten door de Pruisen behandeld worden : « Ik heb ongeveer 7000 krijgsgevangenen naar Pruisen zien vertrekken, vergezeld van pruisisch muziek, 'twek zegeraleerde aris's speelde. Indien er een officier een weinig achterbleef, bracht men hem kofflagen toe, om hem te doen vooruitgaan. Niettegenstaande er velen zwak, ziekelijk en half dood waren, dwong men hen met geweldige stap vooruit te gaan. »

« Toen ik door de Sykes krijgsgevangenen genomen was, werd ik stellig niet goed behandeld zoo min als in Turkye en Syrie, doch op mijn eerewoord moet ik zeggen, dat ik nooit iets zoo barbaarsch gezien heb als de behandeling der Franschen, welke door de Pruisen te Sedan en in de omstreken krijgsvangeten genomen werden. »

« Ik kan niet begrijpen dat het leger van een beschafte volk zijne gevangenen op zulke wijze kan behandelen. »

« Indien men mij de verschrikkelijke dingen verhaalde, welke ik gezien heb, zou ik dezelve niet kunnen gelooven. »

« Toen ik ten dezen opzichte enige opmerkingen aan opper-officieren maakte, antwoordden zij mij eerst zeer beleefd dat ik mij met mijne zaken moest bezig houden, en overlaadde mij niet met beledigingen tegen de fransche natie en hare soldaten. »

« In de hoop dat mijne stem zal gehoord worden, heb ik dezen brief geschreven, en elkeen kan er de echiheid van nagaan. Van al de grenzen van den Elzas tot op het punt, alwaar de Pruisen zich thans bevinden, ziet men niets dan verwoesting en puinen. »

— *Holloway's Zalf en Pillen*. — Alle personen bezocht met zere beenen, wonden, etterbullen en huidziekten, die genee geneezende middelen bezitten, of om andere redenen geneeskundige hulp kunnen bekomen, kunnen van hunne ongemakken genezen worden door het gebruik van Holloway's zuiverende, verzachtende en heelende middelen. Bij elk uitwendig ongemak geeft deze bewonderenswaardige zalf de heilzaamste uitkomst, door het tegengaan

wordt ; die vervolgens haar eenigen troost, haar geliefd kind, langzaam ziet verwijnen en sterven ; die na twee jaren van rouw nog de smart meesterschen den geliefden vader te verliezen. Zij leefde, gelijk men leven kan als men iemand bemint, dien men verachten moet, en dit toch niet kan. Haar hart was gebroken en echter welte sterven, want zij verwachtte elken dag, elk uur de terugkomst van den trouwloozen man, die haar de schande had aangedaan haar te verlaten. Zij wilde leven om hem weder te zien, om in zijne armen te sterven !

— Leonore ! Ach, Leonore ! riep Benjowsky met zulk een hartverscheurenden smartkreet, dat zelfs de oogen van den jongen graaf zich traanen vulden. Leonore, zij geloofde aan mij ! Gij veroordeeldt mij niet ! Gij wist dat ik geen verraader, geen trouwlooze was, ofschoon ik u verlaten had, ofschoon...

— Mijnheer, zoudt gij den graaf Benjowsky zijn, riep graaf Hanski ontsied, en nu was hij het die verbleekte.

— Ja, zegde Benjowsky plechtig, terwijl hij zich oprichtte, ja, ik ben graaf Moritz Benjowsky ik ben de ongelukkigste, die terugkeert om van allen, welke hij bemint heeft, slechts de graven te vinden. Mijn vader is dood, mijn zoon is dood en ook mijne vrouw is dood !

— Maar de schoone bezittingen der gravin Benjowsky en 't slot Sandomiritz zijn niet dood, niet tot asch gevallen, niet waar, mijnheer ? vroeg graaf Hanski op snijdenden toon.

— Mijnheer, ik begrijp u niet, zegde Benjowsky gekrenkt.

— O, maar ik begrijp u al te goed, riep graaf Hanski levendig. Gij hebt gehoord, dat ik slechts voorwaardelijk de erfgenamen ben. Men heeft u verhaald, dat ik, krachtens het testament mijner nicht Leonore, gedurende twintig jaar enkel de beheerder der bezittingen van de familie Hanski

van ontstekingen, reinigen van verzwerigen en herstellen van alle ongezondheden der huid. Inwendige pijnen, rheumatiek en pijn, gewonden gewrichten, kliergezwollen enzaamgetrokken spieren worden overwonnen en genezen door deze verkoelende zalf herhaaldelijk op de huid in te wrijven. In alle ongemeen ernstige of buitengewoon langdurige ziekten, moet men de pillen gebruiken om de laatste zaden der ongesteldheid volkomen uit te roeien en daardoor de verlangde genezing te bevorderen.

Oorlogsberichten.

De gewichtigste tijding van heden is een officiere depeche, die meldt dat de stad Straatsburg zich dinsdag avond, om vijf ure, na een heldhaftige verdediging heeft overgegeven. Vijf en veertig officieren en zeventien duizend soldaten, de nationale garde er onder begrepen, hebben de wapens nedergelegd. Dit is weder een groot voordeel, door de duitsche legers behaald, want door de overgave van Straatsburg zal er weder een groot legerkorps beschikbaar worden, om de belegeringskorpsen van Parijs te gaan versterken, ofwel om afsleidingen in het zuiden van Frankrijk te doen, ten einde te beletten, dat er zich daar korpsen van mobielgarden of vrijeschutters zouden vormen.

Zoals men het had voorzien, zijn de Duitschers, die zich te Pithiviers ten getalle van twee of drie duizend bevonden, naar Orleans getrokken. Dingsdag hadden zij echter die stad nog niet bezet, ofschoon de fransche troepen, die er zich bevonden, het geroedsaam hadden goordeeld de plaats te ontruimen. Ook Tours loopt groot gevaar bezet te worden, indien de duitsche strijdkrachten hunne zuidwaartsche beweging voortzetten.

Zaterdag zijn er voor Parijs enkel wat kanonschoten gewisseld. Van den kant der Duitschers, in het park van Sint-Cloud gevestigd, waren zij tegen de kanoniersloepen gericht, die van Suresnes kwamen en gelast waren om den overtocht der Seine te bewaken ; van den kant der Pruisen vaarde men op de vijandelijke treinen, die zich in beweging stelden onder het vuur van den Mont-Valerien, of der batterijen, die men vóór Issy aan het maken is. Die batterijen schijnen aan te duiden, dat een der aanvallen, tegen Parijs gericht, wel zou kunnen plaats hebben in den hoek, langs Meudon en Billancourt door de Seine gevormd.

De berichten uit fransche bron, over den toestand der gemoeiden in Parijs, blijven nog altijd beweren dat er eene groote en eenparige beslissing bestaat om die stad ten uiterste te verdedigen. De berichten uit pruisische bron intedeeld, beweren dat de mobielgarden uit de provincieën die zich bij het leger van Parijs bevinden, bij benden van 20 tot 50 wegloopen en naar hunne haardsteden terug keeren. Reeds 200 zouden te Parijs voor wederspannigheid door den kop geschoten zijn.

Do heer Thiers is dingsdag morgen te Petersburg aangekomen. Tot op heden hadden wij nog geen juiste aanduiding over de voorstellen, die hij ging doen, noch over de welke hij vroeger te Londen, en nadien te Weenen in zijn gesprek met den heer von Beust kon gedaan hebben. De *Presse* van Weenen gelooft te weten, dat hij zich bij den kanselier van het oostenrijksch-hongaarsche rijk niet aangeboden heeft als gevolmachtigde van het fransch gouvernement en als onderhandelaar, maar als eene politieke personage, die zich in het belang zijns

ben, dat, zoo in den tusschentijd graaf Benjowsky mocht terugkomen, ik verplicht ben de bezittingen af te staan en het aan zijn goedvinden over te laten of hij mij een gedeelte der erfenis laten wil. Gij kent, gelijk iedereen, deze zonderlinge testamentbepaling, die mij en mijn gezin steeds als aan eene draad boven den afgrond laat zweven, en ge wilt er voordeel van trekken. Maar ik zeg u, mijnheer, het zal u niet gelukken mij te bedriegen. Bewijs mij, dat ge Benjowsky zijt, maar vergaan mij tot zoolang aan zijn bestaan niet te gelooven !

Benjowsky zag hem met eenen blik van trotsche verachting aan. toch antwoorde niet. Eene poos onstond. Eensklaps boorde men buiten het smartelijk jammeren en ongeduldig huilen van eenen hond dicht voor de deur, die naar de voorkamer voerde. Benjowsky ging door de kamer en opende de deur.

De hond sprong luid vroolijk blaaffend in de kamer en wierp zich met hartstochtelijke vreugde op Benjowsky, om hem ondermaal met zijne pooten te omhelzen en met zijne snuit te liefkozen.

— Goed dier, zegde Benjowsky, het zwaartharig vel van Pluto streelende, goed dier, komt ge, om getuigenis voor mij af te leggen ? Mijnheer de graaf, wende zich toen tot den jongen man, die met stomme onsteltensis het gedrag van den hond had aanschouwd, ik verzoek u mij te zeggen of hier in uw slot, graaf Benjowsky's voormalige kamerdienaar, de oude Koenraad nog leeft ?

— Ja, mijnheer, hij leeft. De gravin Benjowsky heeft hem, met eene ruime jaarwede, tot bewaarder der graven aangesteld.

— Ik verzoek u den ouden Koenraad hier te doen roepen.

De vreemde zeide dit met zulk eene trotsche gebiedende uitdrukking, dat graaf Hanski er zich

lands wenscht in te lichten over de voornemens en de gezondheid der onzijdige kabinetten.

Hij zou echter op eene diplomatische tusschenkomst van wege de onzijdige mogendheden van voordele van Frankrijk hebben gezind, en volgens zijn gevoelen zou een algemeen congres het geschikte middel zijn om het republiek uit haren neteligen toestand te redden. Dit het onthaal, dat hem zoo te Londen als te Weenen was te beurt gevallen, zou hij echter zelfden moeten erkend hebben, dat het oogmerk niet gunstig was voor eene internationale bemiddeling.

Men moet niet denken, dat gansch Duitschland eenparig den afstand van grondgebied van wege Frankrijk eischt, als hoofdoorwaarde van den aanstaanden vrede. Zonder te spreken van de mannen der gevorderde partijen, als Jacoby, Simon, Venedey en anderen, welke dien eisch van den begiue af hebben bestreden, vindt hij ook nog tegenstanders tot zelfs in het kamp der conservateurs en onder de nijeraars, die de lasten van eenen langdurigen oorlog vreezen. Ook onder de staatsmannen van Zuid-Duitschland, en namelijk van Beieren, zijn er die vreezen, dat door eene vergrooting van Duitschlands grondgebied, men de tegenwoordige krijgsinrichting zal moeten behouden, waardoor het overwicht van Pruisen en het feodaal element zal versiekt worden ten nadeele de andere duitsche staten en der ontwikkeling van den germaanschen geest.

Daily News schrijft in haar overzicht der berichten van de oorlogscorrespondenten : Niets liet mij in het inzicht der Franschen dan eene levig en masse te doen, zoolang zij er niet toe gedwongen worden. Overal schreeuwen zij naar het einde van den oorlog. De parische dagbladen zijn tot klachten over de steden welke liever den vijand goedstaan, dan hem te bestrijden. In de landelijke districten staat de zaak wog veel erger. Het zijn niet alleen de zoutven, die den 19^{den} of de slacht zijn gegaan, maar ook het 16de en 27ste huietgeen. Zij zijn echter niet eerder gelucht, dan toen zij zagen dat de schikkingen hunner aanvoorders hen hulploos aan vernieling blootstelden.

De briefwisselaar der *Pal Mall Gazette* telegrafeert : Men heeft vrijdag bij Metz gevochten, van 9 uur 's morgens tot een gevorderd uur van den nacht ; maar de geruchten zijn zoodanig tegenstrijdig dat men tot geene zekerheid kan komen. Maar het is stellig dat de pruisische kampen te Mezières en Richemont in brand zijn gestoken en dat een deel der duitsche infanterie onder het vuur der kanons van Thionville is gelokt, welke deze soldaten met obiters hebben onthaald. Het garnizoen van Thionville heeft zich ook meester gemaakt van eenen trein bestaande uit 192 voorraadwagens. Het schijnt dat de betrekkingen tusschen Thionville en Hayange, eerst in handen der Pruisen, wederom hersteld zijn en dat personen langs dien weg in Luxemburg zijn gekomen.

Sedert Napoleon III in Duitschland is, heeft hij zijne levenswijze grootelijks veranderd en den wensch uitgedrukt om de onkosten van zijn verblijf te betalen ; maar dewijl de koning zelve in alles had voorzien, kon er aan dit verlangen geen gevolg worden gegeven. Het persoonlijk evenwel verminderd en er zijn paarden verkocht.

Kort na zijne aankomst op het kasteel van Wilhelmshöhe, heeft hij van prins Napoleon eenen nietvergeelden brief ontvangen, welke door bemiddeling van het hoofkwartier des konings aan zijn adres werd besteld. De prins drukte er het verlangen in uit, om den keizer

beheerscht door gevoelde. Hij belde en beval den binnenkomenden knecht, dadelijk den ouden Koenraad te roepen.

— Mijnheer, zegde de jonge graaf, op treurigen toon, ik begin te gelooven, dat ik u onrecht heb gedaan en gij werkelijk graaf van Benjowsky zijt.

— Ik wenschte, heer graaf, dat ge mij kondt bewijzen, dat ik het niet ben, en...

— God in den hemel ! daar is hij ! riep eene luide vroolijke stem achter hem. Heer graaf Benjowsky ! Mijn lieve goede meester is terug !

En de oude Koenraad snelde binnen, zook voor Benjowsky nêr. omklemde zijne beenen en leunde met zijn hoofd tegen zijne knieën.

Benjowsky boog zich tot hem en reikte hem zijne beide handen, zeggende :

— Sta op, mijn getrouwe, laat me uw aangezicht aanschouwen en er uwe liefde en trouw oplezen.

Hij liep den grijsaard zich oprichten en wende zich tot graaf Hanski, die bleek en ontroerd op den heer, den bediende en den jankenden hond nedarag.

— Heer graaf, zeide hij gij zijt wel, dat ik u niet misleid heb. De hond en de bediende hebben getuigenis voor mij afgelegd. Ik ben graaf Moritz Benjowsky. Vergeeft mij dat ik nog leef, en vrees niet dat mijn leven voor u een last zou kunnen worden ; het is slechts voor mij zelfden een last en ik zou gelukkig zijn, zoo het lot er mij van bevrijden wilde.

— Heer graaf Benjowsky, het past mij niet over uwe terugkomst te klagen, antwoorde graaf Hanski treurig. Het past mij evenmin u welkom te heeten, want van dit ogenblik af zijt gij de heer en eigenaar van het slot Sandomirits en...

— Ik verzoek u, spreken wij thans hier niet over, viel Benjowsky hem zacht in de rede. Mijn

te zien ; maar deze heeft doen antwoorden, dat hij er niet aan hield, het bezoek van zijnen neef te ontvangen.

Toen de tijdingen van Parijs te Wilhelmshöhe aankwamen, verloor de keizer zijne kalmte en riep uit : « Ziedaar het grootste ongeluk dat aan Frankrijk kan overkomen. Eene republiek ! Thans, mijnheeren, hebben wij dezelfde vijanden, gij en ik. »

De keizer heeft den koning van Pruisen eene vraag gedaan, welke zoonderling is bevonden, en van alle belang onthoof, namelijk zich gelijkelijk iedereen te moeten kleeden. « Hij mag al dragen wat hij wil, antwoorde de koning. »

Er is te Kassel een officier gelast, om alle morgenden de bevelen des keizers te gaan ontvangen en dan het kasteel te verlaten, ten einde de gevangenezich vrij gevoelen zou, uitgenomen wat zijn gegeven woord betreft.

De keizer was getroffen over de talrijke soldaten, welke er in Duitschland waren en de eerewachter, welke in de straten stonden, welke hij doorreed. Het waren mannen van de landwehr. « Men zou zeggen, riep de keizer uit, dat het oude, geregelde soldaten zijn, en 't is nogtans maar miliee. » — « Zij zijn het en en ander, » gaf men hem ten antwoord.

Men leest in *l'Echo du Nord* : Wij hadden sedert zaterdag geruchten vernomen nepens een geheimzinnig feit, waarvan de onstreken van Reims het tooneel zouden geweest zijn. Wij hebben die eerst als eene fabel aanzien ; maar meer nauwkeurige bijzonderheden zijn ons toegekomen ; wij gelooven die te moeten akkoordigen.

De hofrijtuigen des konings van Pruisen, begeleid door een talrijk detachement kurassiers — ten minste een regiment — trokken door een bosch in de omstreken van Reims. Op zekere plaats vermaalde de weg, die beheerscht wordt door boogten, zoolang dat hij maar aan een ruitje doortoocht kan laten ; de ruiters red n voor en achter deze ekipagen, als eensklaps een zeer goed gevoed geweurter langs beide kanten van den weg afging ; het waren de 'rijtschutters die eenen stouten en voorbedachten aanval deden. Een der ruitjeën, en, dat, zegd men vier zeer hooggeplaatste personen bevatte, werd letterlijk door kogels overvallen. Eene der prinselijke reizigers werd gedood ; de drie anderen erg gekwetst. Wie is die persoon die gedood werd ? De vijand schijnt het grootste belang te hebben zijnen naam en zijne hoedanigheid te verbergen ; want hij heeft daaromtrent nog niets bekend gemaakt. Volgens sommigen zou het Frederik Willem zijn ; volgens anderen prins Frederik Karol of de kroonprins.

Wat er van zij, zijn reiziger gisteren uit Reims te St. Quentin aangekomen, heeft bevestigd, dat hij te Reims het ruitje, hetwelk gansch door de kogels werd doorboord, heeft gezien ; dat hij daarenboven een talrijke trein soldaten heeft gezien die naar Pruisen eene doodsik overbracht waarin eene doode lag aan wien men de hoogste militaire eer bevoes. Wie is die doode ? Wij denken dat dit weltra zal geweten zijn.

De *Union Libérale* van Verviers, deelt het volgende mede, dat op hetzelfde feit betrekking heeft. Een reiziger, die eergisteren door Reims is getrokken, zegt ons dat hij, tusschen Reims en Chalons, een lijfstoet van eenen pruisischen persoon heeft gezien, wiens naam men zorgvuldig verborg. Deze persoon was daags te voren in de omstreken door een pistoolschot gedood geworden, als hij in cabriolet voorbij trok. De boeren verhaalden dat die persoon niemand anders was dan de heer von Moltke, doch daar deze zich voor Parijs bevindt moet het iemand anders zijn.

Men meldt uit Valenciennes dat aldaar op de

hart is nog te smartelijk bewegen, om van deze zaken te kunnen spreken. Mijne gedachten zijn bij de dooden, en ik verlang huone graven te zien. Wilt ge mij vergunnen mij door uwen ouden Koenraad er heen te laten leiden ?

— Ik zou u de vergunning verzoeken zelf u er heen te leiden, zegde graaf Hanski, maar ik gevoel dat mijne tegenwoordigheid u lastig is, en gij met uwen dienaar alle-u wenscht te zijn ; ik trek mij dus terug.

— Toch niet, mijnheer, ik ben het die zich terugtrekt. Nu, Koenraad, geleid mij naar de graven.

— Ja, mijnheer, ik breng er u heen.

De oude Koenraad ging met jeugdigen haast door de kamer en opende de deur. Hij wilde er nevens hinnen staan om Benjowsky te laten voorgaan, maar deze wendte hem zijwend met de hand en Koenraad ging gehoorzaam verder. Benjowsky trad met treurig gezicht achter hem, en de hand volgde hem met nachten staart en neêrgeboogen hoofd, alsof hij wist, dat hij zich bij eenen rouwstoet bevond.

Graaf Hanski zag hem met een diepen zucht na ! « De schoone droom is voorbij, zegde hij treurig bij zich zelf. Mijne kleine lieve kinderezen zullen erm zijn, gelijk hun vader altijd geweest is. »

Zwijgend volgde Benjowsky den ouden Koenraad, die met rustigen tred voor hem ging. Zij waren nu door den langen gang gegaan, en de oude dienaar opende de deur, die op den stoep en van daar naar den tuin voerde.

Benjowsky bleef staan.

— Ge hebt mij verkeerd verstaan, Koenraad, zegde hij. Gij zoudt mij naar de graven voeren, maar dit is niet de weg naar het familiegraf op het kerkhof.

— Neen, heer graaf, maar het is de weg naar graven.

(Wordt vervolgd.)

muren de volgende proclamatie aangeplakt is.

« Versailles is heroomen door de Franschen ; »
« het pruisisch leger is aldaar geheel verslagen ; »
« de Pruisen hebben menige artillerie stukken »
« moeten in onze handen laten. Bij den Mont- »
« Valerien zijn 6000 Pruisen gevangen genomen ; »
« 30,000 zijn buiten gevecht en 67 mitrailleanen »
« zijn in de macht der Franschen gevallen. De »
« staf van het pruisisch leger is evangeen. »

« GAMBETTA »
« De echiheid deser tijding is nog niet officieel »
« bevestigd. »

ONVERWELKTE LAUWEREN.

De zegetekenen van voorspoedige wetenschap.

Als dwaling de begoocheling der oppermacht van eouen aan hare zijde heeft, dan is zij eene krachtige tegenpartij zelfs voor de meest beraden en verlichtste kamprechter voor hervorming, en zoo ooit eenige vorm van dwaling eene moeilijke dood stierf, dan is het die der oude school van geneeskundige behandeling. Holloway heeft door eene verstandige en zegerende theorie, die door het behoud van duizenden levens is opgeluisterd, miljoenen die met de begrippen der oude geneeskundige voorbeelden doordrongen waren, geheel en al gebracht tot de erkening van de twee groete geneezende eigenschappen, die zijne twee beroemde middelen bezitten.

Overal in Zuid-Amerika verdringen deze twee onderstaande medicamenten alle anderen. Onlangs vraagden wij eenen wel bekenden koopman, die altijd voor huiselijk gebruik eene voorraad bij de hand houdt, wat het onderscheid uitmakke tusschen professor Holloway's medicijnen en die welke gewoonlijk door de faculteit worden voorgeschreven. « Senor, » antwoorde hij glimlachende, « het onderscheid is, dat de eersten de ziekte verwoesten, de laatsten den lijder. »

Er ligt waarheid in deze bijtende scherps. Wij hebben kwik in vreeselijke hoeveelheden zien toedienen, terwijl wij weten dat de zellike gevallen binnen weinige dagen werden genezen door de werking van Holloway's Pillen, zonder de minste schade aan het gestel te berokkenen. Maar wij zijn geneigd te gelooven, dat, in vele streken van dit yaste land, de Zalf zelfs nog van groeter nut is geweest dan de Pillen. Uitwendige ziekten zijn bedroevend algemeen in Zuid-Amerika. Roos, melaanschheid en huid uitslag van allerlei aard heerschen in eene uitgebreide mate, en schijnen zich met buitengewone hardnekkigheid aan hunne slachtoffers vast te hechten. Maar noch deze soorten van uitwendige ziekten, noch zweren en etterbullen waarmede zoovelen van onzen werkenden stand zijn bezocht, kunnen der anti-ontstekings eigenschappen dezer Zalf niet hoeden. Zij heelt de koorfs, verdrift door opsporing en uitwaseming de ziekstof, die zich in huid en klieren bevindt, en wichest in een wonderbaarlijk kort tijdsbestek ieder spoor der ziekte uit.

Geneeskundigen die hare uitwerking hebben beproefd in die vergeelde ziekte, die bestemd schijnt de straf te zijn voor zinnelijke overtreddingen, verklaren dat men in de ernstigste gevallen er onvoorwaardelijk op kan vertrouwen, zelfs daar waar het onberaden gebruik van minerale geneesmiddelen alle hoop schijnt te hebben uitgesloten. Inderdaad, waar ook ziekstof aanwezig is, en door de opsporingen organen kan bereikt worden, zal die door dit doordringend en bederfvermiddel worden bereikt. Wij vernemen dat zij ook met verrassend goed gevolg is aangewend geworden, in gevallen van aanbeijen van jaren langen duur, die als geheel ongeneeslijk beschouwd waren.

Tot het doen duur mededelingen, zijn wij geleid door eene ernstige begeerte om de zieken en lijdenden van nut te zijn ; en door hunne aandacht te vestigen op de veelvuldig bewezen geneezende eigenschappen van Holloway's geneesmiddelen, herhalen wij allen daadzaken en gevoelens die voor drie-vierden der beschaafde wereld openbaar zijn. *The Traveller.*

BURGERLIJKEN STAND DER STAD TONGEREN.
van den 25 tot den 30 september 1870.
GEBORTENS 5. — 1 Jongen, 4 meisjes.
HUWELIJKEN 0.
STERFTENS 0.

De *Revalenta Arabica* Du Barry, apart duizendmaal haren prijs in andere geneesmiddelen uit : zij geeft de volmaakte gezondheid terug aan 's pijverterende organen, de zenuwen, longen, lever en stijfvezel, zelfs aan de afgematte ; aan slechte of moeilijke spijsvertering, alle maagziekten, gesone verstoppingen, anbeien, klieren, winden, hartkloppingen, doelving, zwellingen, bedwelmingen, oortuilen, maagzur, stijfzichte, zwellingen en brakkingen zelfs bij zwangerschap, pijnen, stekingen, krampen en maagtrekkingen, slapeloosheid, hoest, belednheid, kortborsstigheid, ontsteking der lucht, pijpen, reuring, huidziekte, uitverpingen, zwaarmogelijkheid, uitputting, rheumatismus, zicht, koorfs, zinkingen, morderkwant, zenuwmar, bloedsiekte, water, gebrek aan frisheid en zenuwkracht.

Uittrekkel van 70,000 genezingen. — N° 52,081 : M. de Hertog de Pluskoe, hofmarschalk, van eene maagziekte. N° 48,842 : Mev. Marie Joly, van vijftigjarige verstopping, slechte spijsvertering, zenuwziekte, kortborsstigheid, hoest, winden, maagtrekkingen en zwellingen. — Deu Barry, 12, Keizerstraat, Brussel, in België.

In doozen van 1/4 kil., fr. 2,25 ; 1/2 kil., fr. 4 ; 1 kil., fr. 7 ; 6 kil., fr. 32 ; 12 kil., franco, fr. 60.

De Chocolade Revalenta du Barry, in pot. Smakelijke spijs voor ontbijt en avondmaal, voedend, voedzaam, de zenuwen en het vleesch verkrachtende en versterkende, zonder alcoholische veritting, verrijkt met alle nuttige ongemakken der doornigsten in gebruik zijnde chocoladen op te leveren. In doozen en in tabletten van 12 tassen, fr. 2,25 ; 24 tassen, fr. 4 ; 48 tassen, fr. 7 ; 84 tassen, fr. 12 ; 576 tassen, fr. 60 ; hetzij 10 centiem per tas.

Verrijgbaar te Tongeren, bij MM. VRANCKEN-KRANS, SWENCKELS en DUPASSTRE, apothekers. — Dieren. Op 's ENNE, molder. — Maseberg, SCHWOLLEWITS, negt. — HOCKEN, 7, boekdrucker. — Montenaen, HOCKENWITS, apotheker. — Vlytingen, VAN DEN DYCK-THOMAS, negt.

Vrijwillig verkoop van patrimonieele goederen.

Maandag 5 oktober 1870, om 11 uren s'morgens, ten herberge van s' Jean Lambie-Tomsin te Vechmael, zal de notaris VAN ORMELINGEN van Tongeren, ten meestbiedende verkoopen de volgende goederen, te weten :

BERICHT.

De pachters van voorschreve goederen zijn bij deze gewaarschuwd dat de toust der goederen welke zullen verkocht worden ingevolge de conditiën van verpachting ophouden den 15 maart aanstaande, zonder eenige vergoeding aan den pachter voor welke oorzaak het mochte zijn.

Onder verdere conditiën nu af te lezen ten kantore van genoemde notaris.

Gemeente Vechmael.

1. Een bouwland groot 49 aren (11), in het kruisbergveld, neffens de kleine bosch en den weg naar Monikhof, sectie A n° 23.

2. Een bouwland groot 16 aren 60 centiaeren (4), in hetzelfde veld, sectie A n° 2.

3. Een bouwland groot 60 aren 50 centiaeren (14-10), achter Hexstraat, sectie C n° 50.

4. Eene weide groot 52 aren 50 centiaeren (8), neffens den hof van Vrancken, sectie A n° 150.

5. Eene weide groot 54 aren 5 centiaeren (8-10), neffens de winning van Vrancken, sectie A n° 156.

Alle voorschreve goederen zijn in pacht bij

TONGEREN, den 29 september.

MIDDELPRIZIEN.

Tarwe, de 103 kilos	fr.	35.50	op 0.50
Nieuwe tarwe,		33.00	op 0.25
Rogge, 94		22.60	af 0.00
Gerst, 94		21.00	af 1.00
Spelt, 114		25.00	op 0.00
Haver, 75		16.00	op 0.00

Baler, den halven kilo.	fr.	0.00	tot 1.62	op 0.60
Pieren, de 26		0.00	tot 2.00	op 0.20
Witte aardappelen, de 100 kilos	fr.	6.75	op 0.25	
Roode, id.		6.75	op 0.25	
Koketten, id.		6.75	op 0.25	
Dooftongen, id.		9.25	op 0.75	
Hout, de 1000 kilos.		100.00	op 5.00	
Strooi,		70.00	op 2.00	

VERVIERS, den 30 september.

Tarwe, de 103 kilos,	fr.	35.00	op 0.00	
Pruisische, id.		00.00	op 0.00	
Rogge, de 94 kilos,		22.75	op 0.00	
Gerst,		21.00	tot 22.00	af 0.00
Haver, 150		35.50	tot 36.50	af 0.00

LEUVEN, den 30 september.

Tarwe, de 100 kilos,	fr.	33.00	tot 34.00	af 0.00
Rogge,		09.00	tot 21.75	af 0.00
Boekweit,		09.00	op 0.00	
Haver,		21.50	op 0.50	
Gerst,		24.00	op 0.00	
Miel,		45.00	op 0.00	
Koolzaad olie, 100 liters,		93.00	af 0.00	
Grainverder,		98.00	op 0.00	
Lyolie,		74.00	af 0.00	